הסכם פרישה של עובדת מוזיאון ת"א לאמנות

דוח מס' 29 לשנת 2000

הביקורת המליצה:

1. לזמן את דירקטוריון החברה לדיון בדוח הבדיקה של מבקר העירייה.
2. דירקטוריון החברה ישקול את ההמלצות הבאות:
   א. להעביר את הסכם הפרישה עם העובדת לאישור הממונה על השכר באוצר.
   ב. לפעול לגביית הכספים ששולמו ביתר לעובדת במידה והסכם הפרישה לא יאושר על ידי הממונה על השכר באוצר.
   ג. לגבות את הכספים שמשולמים ביתר לעובדת בשל טעויות חשבונאיות.
3. דירקטוריון החברה ייתן דעתו לקביעת מדיניות ברורה וסדרי מינהל תקינים.
4. לשקול הסקת מסקנות אישיות לגבי כל הגורמים שהיו מעורבים בניהול המו"מ ובחתימת ההסכם עם העובדת.

ראש העירייה הודיע בדברי תשובתו:

1. כל המלצות המבקר מקובלות.
2. דירקטוריון החברה יזומן לדיון בדוח המבקר ולאמץ את ההמלצות ככתבן וכלשונן.

בבדיקת מעקב שנערכה בחודש אוקטובר 2001 עלה כי:

ועדת ההנהלה של המוזיאון קיימה בתאריך 25/7/01 דיון בדוח הביקורת, אשר עניינו הסכם הפרישה של עובדת מוזיאון תל-אביב לאמנות מחודש יולי 1998.

הוועדה דנה בהמלצות הביקורת כפי שנוסחו בדוח.

"הועדה שקלה את המלצות הביקורת, ולאחר שקיבלה חוות דעת משפטית, החליטה כדלקמן:

1. לפי חוות דעת משפטית שקיבל המוזיאון, הסכם הפרישה עומד בקנה אחד עם החקיקה בדיני עבודה, ואיננו מנוגד לכל חוק המונע את חתימתו.
2. ההסכם נעשה בהתאם למודלים ידועים במשק, ויושם בשורה של חברות, לרבות חברות ממשלתיות ועירוניות, ואף בעבר במוזיאון עצמו. מודל זה אושר והוכר על ידי בית המשפט האזרחי ועל ידי בית הדין לעבודה. הסכמים כגון אלו נעשים בשיתוף עם קרנות פנסיה, ובכללן קרן מקפת, בה מבוטחת העובדת שבנדון.

3. הסכם זה עולה בקנה אחד עם הוראות נציבות שרות המדינה בענין פרישה מוקדמת (בשנת 1998 היא השנה בה פרשה העובדת).

4. מכיון שעל-פי חוות הדעת המשפטית, עומד ההסכם בתנאי סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, ולאור העובדה שחלף זמן רב מאז פרשה העובדת, אין הכרח בפניה מיוחדת לשר האוצר (הממונה על השכר) לקבלת אישורו להסכם".